

La font del Corral del Carnisser

B. Barberà

Podem trobar-la al marge esquerre del barranc homònim. A l'altre marge és la sènia del Serro, precisament, aquesta es va fer per recollir i aprofitar l'aigua que després de la font s'escapolia barranc avall. Pocs metres més avall que la font és el corral del Carnisser del qual no hi resten més que algunes parets.

Aquesta font se la coneix com la fonteta de la sènia del Serro, atesa la proximitat d'ambdues, però la sènia és molt posterior.

Dalt del terrer, a l'indret de la font i a l'extrem de la finca d'ametller de Vicente Viol hi ha un pou esborrat pels esbarzers i la resta de vegetació espontània que hi creix. A frec de la boca, podem veure una pedra molt grossa amb una data gravada, 1837. Possiblement sigui aquesta la data d'excavació del pou esmentat i de la transformació d'aquesta vena en font.

Posteriorment, la Càmera Agrària amb la seua aportació econòmica i els pastors i llauradors amb la seua ajuda desinteressada van arranjar el conjunt tal com el podem veure a hores d'ara: dos rajos a diferent nivell, dos bassiols paral·lels per abeurar els ramats i un dipòsit per abastar d'aigua els pol-

voritzadors. Gravat al fornigó hi ha la capacitat, 15000 litres i la data, 24-4-89.

Cal dir que quan les aigües estan revingudes la font raja pel nivell més alt, en canvi quan la sequera és pertinaç raja pel nivell inferior, això sí, mai s'esgota. És per això que venien a abeurar els ramats, fin i tot, del corral de Villaplana i del Tossal Gros.

Per poder fer les fotos que acompanyen aquest escrit he hagut d'utilitzar la falç i les tisores per vèncer la bardissa vegetal que cobria tot el conjunt i ens impedia de veure'l. És una llàstima que això mateix passi en la major part dels elements del nostre patrimoni d'aigua, tan abundant i alhora tan abandonat: basses, fonts, aljubs, pous, sènies, cocons, etc.

Deixarem que es perden per sempre o farem alguna cosa ara que encara som a temps? Som prou les persones disposades a treballar que ens agradaria poder transmetre a les futures generacions el vast patrimoni ans esmentat. D'altra banda les despeses de neteja i entreteniment no serien massa costoses. Tots tenim la paraula, la responsabilitat és col·lectiva: persones, institucions, associacions i Ajuntament. El problema no és econòmic sinó de sensibilització.

